

Production of Antibody against CtxB Recombinant Protein based on Nanofibers and Nanocapsules

Yousef Masti¹, Mojtaba Saadati^{2*}, Shahram Nazarian³, Mahdi Fasihi Ramandi⁴, Morteza Asadi¹, Mohammadali Arefpoor⁵

1- M.Sc. Student, Department of Biological Sciences, Faculty of Basic Sciences, Imam Hossein University, Tehran, Iran

2- Professor, Department of Biological Sciences, Faculty of Basic Sciences, Imam Hossein University, Tehran, Iran

3- Ph.D., Department of Biological Sciences, Faculty of Basic Sciences, Imam Hossein University, Tehran, Iran

4- Ph.D. Candidate, Molecular Biology Research Center, Baqiyatallah University of Medical Sciences , Tehran, Iran

5- M.Sc., Department of Biological Sciences, Faculty of Basic Sciences, Imam Hossein University, Tehran, Iran

*Corresponding Address: P.O.Box: 19395-5739, Department of Biological Sciences, Faculty of Basic Sciences, Imam Hossein University, Tehran, Iran
Email: Saadati_m1@yahoo.com

Received: 09/Apr/2014, Accepted: 04/Oct/2014

Abstract

Objectives: CtxB (Cholera toxin B subunit) contributes to a vaccine's efficacy by stimulating production of the anti-CtxB antibody. Various attempts have been made to increase production of this antibody. Chitosan is a mucoadhesive polysaccharide that has tremendous potential for oral vaccine delivery in terms of its exclusive features that include biocompatibility, biodegradability, high charge density and non-toxicity. We investigated the potential for chitosan nanofibers and nanocapsules as novel carrier systems for the oral delivery of CtxB.

Methods: Antigen-containing chitosan nanofibers were prepared by electrospinning a chitosan/AcOH solution. Encapsulation of the antigen inside the chitosan nanofibers was confirmed through infrared spectroscopy analysis (FTIR). Guinea pigs were immunized with free antigen and CtxB antigen or antigen alone by direct administration of antigen-containing chitosan nanofibers into the buccal cavity. Serum immunoglobulin G (IgG) and intestinal immunoglobulin A (IgA) antibody responses were determined

Results: The results indicated that antigen in the chitosan nanofibers or nanocapsules elicited very high IgA and IgG responses. No detectable IgA and IgG responses were obtained after oral immunization with CtxB. The results of the antibody titer were analyzed using the ANOVA and LSD tests.

Conclusion: CtxB inside the nanofiber increased antibody production when administered orally. This system might be used for delivery of other antigens.

Keywords: Nanofiber, Nanocapsule, Chitosan, CtxB, Antibody Titer

Modares Journal of Medical Sciences: *Pathobiology*, Vol. 17 (2014-2015), No. 4, Pages: 53-61

تهیه آنتیبادی با استفاده از نانوفیر و نانوکپسول تجویز خوراکی حاوی آنتروتوکسین وبا

یوسف مستی^۱، مجتبی سعادتی^{۲*}، شهرام نظریان^۳، مهدی فصیحی رامندی^۴، مرتضی اسدی^۱، محمد علی عارف پور^۵

- ۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران
- ۲- استاد، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران
- ۳- دکتری تخصصی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران
- ۴- دانشجوی دکتری تخصصی، مرکز تحقیقات بیولوژی مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی بقیه الله(عج)، تهران، ایران
- ۵- کارشناس ارشد، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم پایه، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، تهران، ایران

*آدرس نویسنده مسئول: ایران، تهران، صندوق پستی: ۱۹۳۹۵-۵۷۳۹، دانشگاه جامع امام حسین(ع)، دانشکده علوم پایه، گروه زیست شناسی
Email: Saadati_m1@yahoo.com

پذیرش مقاله: ۹۳/۰۷/۱۲

دریافت مقاله: ۹۳/۰۱/۲۰

چکیده

هدف: با تحریک تولید آنتیبادی علیه CtxB منجر به اثر بخشی واکسن شده است تلاش های مختلفی در راستای افزایش تولید این آنتیبادی صورت پذیرفته شده است. کایتوسان پلی ساکاریدی است که می تواند به مخاط بچسبد؛ این ماده با توجه به ویژگی های منحصر به فرد از جمله زیست سازگاری، زیست تخریب پذیری، چگالی بار بالا و غیر سمی، پتانسیل بسیار زیادی برای تحویل واکسن خوراکی دارد.

مواد و روش ها: در این مطالعه از نانوکایتوسان و نانوکپسول به عنوان یک سیستم حامل برای ارایه خوراکی CTXB استفاده شد. نانوکایتوسان حاوی آنتی زن توسط الکترو اسپینینگ محلول کایتوسان / AcOH آماده شد. آنتی زن در داخل نانوالیاف کایتوسان از طریق تجزیه و تحلیل طیف سنجی مادون قرمز تأیید شد. خوکجه های هندی توسط تلقیح مستقیم نانوالیاف کایتوسان حاوی آنتی زن به داخل حفره دهانی ایمن شدند. پاسخ های ایمونو گلوبولین سرم G (IgG) و ایمونو گلوبولین روده ای A (IgA) آنتیبادی تعیین شد.

نتایج: خوکجه های هندی به وسیله کایتوسان همراه با آنتی زن یا آنتی زن به تنهایی ایمن شدند. نتایج به دست آمده نشانگر پاسخ بسیار زیاد آنتی زن همراه نانوفیر و نانوکپسول بود. آنتیبادی IgA و IgG پس از تجویز خوراکی CtxB تولید نشد.

نتایج آنتیبادی تولید شده با استفاده از آزمون LSD و ANOVA نشان دهنده آن است که در روش خوراکی می توان با نانویی کردن آنتی زن تیتر آنتیبادی را بالا برد. این سیستم می تواند برای انتقال دیگر آنتی زن ها استفاده شود.

کلیدواژگان: CtxB، نانوفیر، نانوکپسول، تیتر آنتیبادی

مجله علوم پزشکی مدرس: آسیب شناسی زیستی، دوره ۱۷، شماره ۴، زمستان ۱۳۹۳، صفحات: ۵۳-۶۱

مقدمه

همراه است. بر طبق گزارش سازمان بهداشت جهانی بین سال های ۱۹۹۸ تا ۲۰۰۰ حدود نیم میلیون مورد از این بیماری گزارش شده

و با بیماری اسهال حاد و آبکی است که عامل آن ویرو کلرا (Vibrio cholerae) است و با دفع حجم بالای از آب در مدفع

استفاده کرد زیر واحد B آنتروتوکسین وبا است که در صورت تجویز خوارکی یا استنشاقی، به شدت موجب تحریک سیستم ایمنی بهویژه سیستم ایمنی مخاطی می‌شود [۱۱-۹].

تجویز دارو از طریق خوارکی نسبت به روش تزریقی دارای مزایایی از جمله عدم درد و عدم آلودگی حین تزریق است. با این حال در روش تجویز خوارکی امکان تخریب آنتیژن به واسطه عملکرد آنزیم‌های گوارشی وجود دارد. برای رفع این چالش می‌توان از نانوذرات کمک گرفت. نانوذرات با ساختار ویژه خود آنتیژن را از دسترس این آنزیم‌ها دور نگه داشته و همچنین در هنگام جذب با رهایش مناسب به آنتیژن کمک می‌کند که بهتر در دسترس سیستم ایمنی قرار گیرد. [۱۲، ۱۳]. نانوذارت اندازه حدود ۱۰۰ نانومتر دارد و از آن‌ها در انتقال تعدادی از داروها از قبیل داروهای کوچک آب دوست، داروهای کوچک آب گریز، واکسن‌ها و ماکرومولکول‌های زیستی استفاده شده است [۱۴، ۱۵].

یکی از نانوذرات زیست‌تخریب‌پذیر کایتوسان (Chitosan) است که به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد به طور گسترده‌ای به عنوان یک ماده زیستی برای فرمولاسیون‌های دارویی و آنتیژنی مورد توجه است [۱۶-۱۸]. برای مقابله با بیماری وبا به خصوص در موارد بحرانی و همچنین شیوع سریع و آسان این بیماری‌زا و پیدا شدن سویه‌های مقاوم به آنتی‌بیوتیک‌ها و در دسترس نبودن واکسن مؤثر، نیاز به توسعه یک واکسن مناسب علیه این باکتری احساس می‌شود. هدف از این تحقیق بررسی و توسعه روشهای برای تحویل مناسب آنتیژن زیر واحد اتصالی توکسین کلرا با نانوفیبر و نانوکپسول بود. تا در آینده به عنوان کاندید واکسن علیه بیماری وبا مطرح شود [۱۹-۲۱].

مواد و روش‌ها

مواد

پلیمر کایتوسان با وزن مولکولی متوسط و درجه استیلاسیون

که ۲۰۰۰۰ مورد از آن به مرگ منجر شده است [۱]. بیماری وبا در شدیدترین شکل خود موجب از دست رفتن سریع آب و الکتروولیت‌ها از دستگاه گوارش شده که منجر به کاهش شدید حجم پلاسمای گردش خون و در نتیجه کلaps (Collapse) عروق و مرگ در عرض چند ساعت می‌شود. در صورت عدم درمان، میزان مرگ و میر بیماری به حدود ۶۰ درصد می‌رسد. بیماری وبا به علت انتقال آسان، شیوع سریع به خصوص در مواردی از قبیل سیل، زلزله، اردوگاه‌های آوارگان و ... که سطح بهداشت پایین است، سلامت افراد را به شدت تهدید می‌کند [۲-۴]. باکتری ویریو کلرا عامل بیماری وبا است که این باکتری چندین توکسین تولید می‌کند که مهم‌ترین آن‌ها آگروتوکسین کلرا بوده و عامل اصلی بیماری وبا محسوب می‌شود. آنتروتوکسین وبا خواص آنتیژنیک قابل ملاحظه‌ای از خود نشان می‌دهد به طوری که توجه محققین را برای استفاده از این آنتیژن به منظور ایجاد مصونیت در مقابل این بیماری به خود معطوف داشته است [۶، ۵]. مولکول آنتروتوکسین از دو قسمت اصلی "A" (Active) به وزن ۲۷۰۰۰ دالتون و "B" (Binding) به وزن ۵۸۰۰۰ دالتون تشکیل شده است. زیر واحد B شامل ۵ قسمت ۱۰۳ اسید‌آمینه‌ای است که وزن مولکولی هریک ۲/۲ دالتون است. زیر واحد A دارای وزنی معادل ۱۱۶۰۰ کیلو دالتون بوده و دارای دو زنجیره پلی‌پیتیدی به نام‌های A1 و A2 است. پیتید A1 دارای ۱۹۵ اسید‌آمینه و وزن مولکولی ۲۱/۸ کیلو دالتون بوده و مسئول کلیه فعل و انفعالات زیستی آنتروتوکسین ویریو کلرا است. پیتید A2 با ۴۵ اسید‌آمینه و دارای وزن مولکولی ۵/۴ کیلو دالتون است [۷، ۸].

زیر واحد B خاصیت سمی نداشته و مسئول اتصال سم به گیرنده‌های موجود در غشا سیتوپلاسمی سلول می‌باشد. این قسمت A1 را قادر می‌سازد که به درون سلول نفوذ کند. عملکرد زیر واحد A1 تولید مدام آدنوزین مونوفسفات حلقوی (cAMP) داخل سلولی را سبب می‌شود که در نتیجه الکتروولیت‌ها و آب بیش از حد طبیعی از روده دفع خواهد شد. یکی از آنتیژن‌هایی که می‌توان برای واکسن‌های نوترکیب

کپسوله کردن

TPP (پتا سدیم تری پلی فسفات) با غلظت ۱۸۰ میلی مولار تهیه شد، ۱ میلی لیتر از تری متیل کایتوسان به ۱۰ میلی لیتر از محلول HEPES ۵ میلی مولار ($pH = ۷/۴$) اضافه و سپس ۱ میلی گرم از آنتی زن CtxB به آن افزوده شد. در حین هم زدن مداوم هر ۵ دقیقه ۷۵ میکرولیتر از TPP در چهار مرحله به محلول اضافه شد. نمونه به دست آمده ۲۴ ساعت در این محلول قرار داده شد و در مرحله بعد نانوذرات تهیه شده با سانتریفوژ دور ۱۴۰۰۰ و به مدت ۱۵ دقیقه جمع آوری و سپس شستشو شد. محلول رویی حاصل از سانتریفوژ نیز برای محاسبه کارآیی روش کپسوله کردن استفاده شد. مقدار پروتئین کپسول شده با روش براوفورد (Bradford) سنجیده شد که نشان داد میزان ۶۰ درصد از پروتئین کپسوله شده است. نمونه های نانوذرات حاصل روی صفحه نازک آلومینیومی در گرمخانه خلاً خشک و پس از لایه گذاری با روش عکسبرداری با میکروسکوپ الکترونی پویشی مطالعه شد.

تجویز آنتی زن

برای ایمن سازی، حیوان ها به صورت انفرادی در قفس مجزا قرار داده و به مدت یک شب گرسنگی داده شدند. برای خوراندن نمونه های آماده شده از سمپلر (Sampler) و فیدینگ تیوب Feeding Tube (Feeding Tube) دهانی استفاده شد. در این روش ۱۵۰ میکرو گرم از CtxB که با کایتوسان الکتروریسی و تری متیل کایتوسان (Trimethyl Chitosan: TMC) کپسوله شده به هر کدام از گروه ها از طریق خوراکی تجویز شد. به گروه کنترل نیز کایتوسان الکتروریسی شده و نیز کایتوسان کپسوله فاقد آنتی زن خورانده شد. هر کدام از گروه ها شامل ۵ خوکچه هندی نر با وزن حدود ۴۰۰ تا ۵۰۰ گرم در نظر گرفته شد.

بررسی تیتر آنتی بادی علیه آنتی زن تزریق شده
خون گیری از گوش ها چشم خوکچه در ۴ مرحله (روز،

۷۵ تا ۸۰ درصد، با فر ۴-(2-Hydroxyethyl)-1] HEPES Phenyl-) PMSF، (Piperazineethanesulfonic Acid (Ophenylenediamine) OPD (methanesulfonylfluoride از شرکت Sigma (آمریکا) خریداری شد. TPP (پتا سدیم تری پلی فسفات: (Pentasodium Tripolyphosphate) (Glacial Acetic Acid) از شرکت Merck (آلمان) تهیه شد. آنتی بادی ضد هیستیدین از شرکت Qiagen (آمریکا) و کوئنزوگه (آنتی بادی ثانویه) از شرکت DAKO (دانمارک) تهیه شد. تعداد ۱۵ عدد خوکچه هندی نر از مؤسسه سرم سازی رازی تهیه شد.

آنتی زن نوترکیب

زن زیر واحد B آنترو توکسین ویریو کلرا (CtxB) در دانشگاه جامع امام حسین قبل از ناقل pET 28a کلون و بیان شد و آنتی زن خالص شده برای این تحقیق استفاده شد [۲۲].

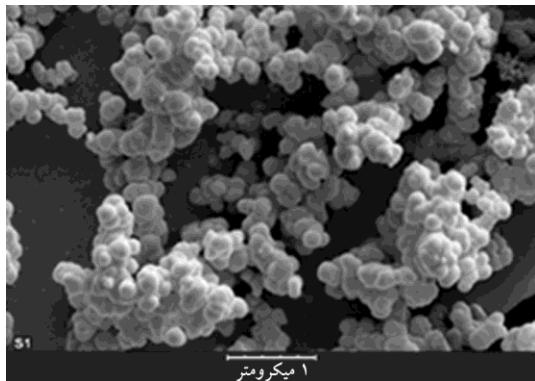
الکتروریسی

برای تهیه محلول کایتوسان، ۷/۵ گرم پودر کایتوسان در ۱۰۰ میلی لیتر اسید استیک ۷۰ درصد حل و توسط همزن مغناطیسی به مدت ۲۴ ساعت در دمای آزمایشگاه هم زده شد. در ادامه در چندین رقت پروتئین مورد نظر اضافه شد محلول پلیمری درون سرنگ ۲۰ میلی لیتر کشیده و سپس در دستگاه پمپ قرار داده شد. فاصله نوک سوزن با صفحه جمع کننده در محدوده ۱۵ تا ۲۰ سانتی متری و ولتاژ دستگاه در محدوده ۱۶ تا ۲۴ کیلوولت تنظیم شد. نرخ تغذیه ۱/۵ آتا ۲ میکرو لیتر در ساعت تعیین شد. الکترود منفی به صفحه جمع کننده و الکترود مثبت به سوزن متصل شد و با روشن کردن دستگاه دسته ای نانو الیاف روی صفحه آلومینیومی پاشیده شد. شکل و میانگین قطر نانو الیاف حاصل روند الکتروریسی با استفاده از دستگاه میکروسکوپ الکترونی پویشی تعیین شد.

۱۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوز شد. محلول رویی حاوی آنتی‌بادی جمع‌آوری و به میکروتیوب سترون متقل و تا زمان استفاده در دمای منهای ۲۰ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد.

تجزیه و تحلیل آماری

داده‌های حاصل از ELISA برای هر دو آنتی‌بادی IgG و IgA با آزمون آنالیز واریانس یک طرفه (One-Way Analysis) و همچنین LSD (of Variance: ANOVA) معنی‌دار و مقدار معنی‌داری تجزیه و تحلیل شد.

شکل ۱ تصویر میکروسکوپ الکترونی نانوکپسول کایتوسان حاوی CtxB که تشکیل نانوکپسول‌های کروی به واضح مشاهده می‌شود.

نتایج

بررسی نانو کپسول و نانوفیبر

نمونه‌های کپسول شده با برادرافورد تعیین غلظت شد که نشان داد که حدود ۶۰ درصد از آنتی‌ژن CtxB درون کپسول قرار گرفته شد نمونه کپسول شده با میکروسکوپ الکترونی (Scanning Electron Microscope: SEM) تأیید شد (شکل ۱). همچنین CtxB که با روش الکترورسی به شکل نانوفیبر درآمده است با SEM تأیید شد (شکل ۲). شناسایی نانوالیاف تپیه شده با استفاده از روش طیف‌سنجی زیر قرمز تبدیل فوریه (Fourier Transform Infrared Spectroscopy: FTIR) انجام شد نوارهای جنبی گروه‌های عاملی کربوکسیل، آمین و

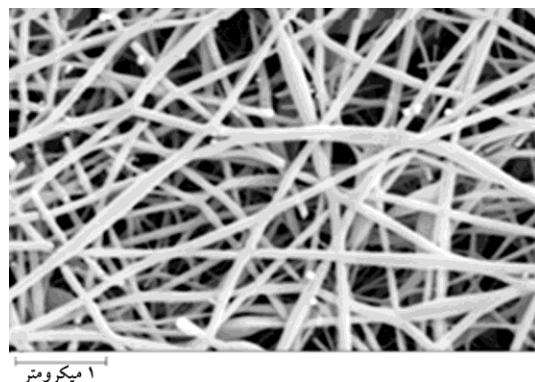
۱۴، ۲۸، ۴۲) انجام شد. بعد از خون‌گیری، نمونه‌ها به مدت ۱ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد و ۱۲ ساعت در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. سانتریفیوز نمونه‌ها با دور ۵۰۰۰ دور در دقیقه به مدت ۵ دقیقه انجام و سرم‌ها جدا و در دمای منهای ۲۰ درجه سانتی‌گراد قرار گرفت. برای انجام روش الیزا، ۳ میکروگرم آنتی‌ژن CtxB که در ۱۰۰ میکرولیتر بافر کربنات-بیکربنات (pH=۷/۹) رقیق شده بود و به مدت یک شب در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد نگهداری شد. پس از شستشوی چاهک‌ها با PBS-T (حاوی Tween ۲۰)، از محلول مسدود کننده (۳ درصد سرم آلبومین گاوی در بافر PBST) برای پوشاندن نواحی در دسترس استفاده شد. به این منظور، ۱۰۰ میکرولیتر از بافر مسدود کننده به هر چاهک اضافه و ۳۰ دقیقه در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. سرم حیوان ایمن شده و شاهد در چاهک‌های مورد نظر از بالا به پایین و از رقت ۱/۲۰۰ در PBST رقیق شد و سپس پلیت الیزا به مدت نیم ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد قرار داده شد. پس از شستشو و اضافه کردن آنتی‌بادی ثانویه به نسبت ۱ به ۲۰۰۰ به تمام چاهک‌ها، پلیت الیزا (Enzyme-Linked Immunosorbent Assay: ELISA) و ۱ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتی‌گراد گرمانه‌گذاری شد. ۱۰۰ میکرولیتر از سویستراوی واکنش ELISA (حاوی بافسیترات فسفات، H_2O_2 و OPD) به هر چاهک اضافه و میکرولیت به محل تاریک متقل شد. پس از تغییر رنگ محلول به زرد، واکنش با اسید سولفوریک ۲/۵ مولار متوقف و جذب در ۴۹۲ نانومتر خوانده شد.

سنجهش میزان IgA در مدفوع

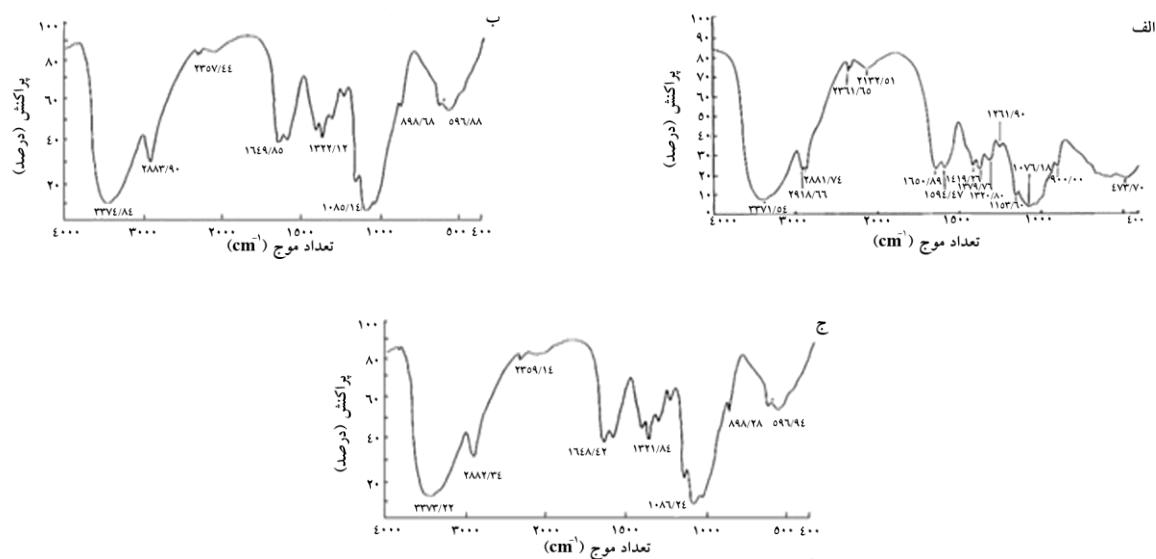
پس از جمع‌آوری مدفوع از حیوان، به ازای هر ۱۰۰ میلی‌گرم، ۳۰۰ میکرولیتر PBS به آن اضافه و خوب مخلوط شد. نمونه‌ها در دمای ۴ درجه به مدت ۵ دقیقه و در دور ۵۰۰۰ دور در دقیقه سانتریفیوز شد. سپس به ازای هر سی سی از محلول رویی ۱۰ میکرولیتر از PMSF ۱۰۰ میلی‌مolar اضافه و سپس در دمای ۴ درجه سانتی‌گراد به مدت ۱۰ دقیقه در دور

با گروه کربوکسیل پروتئین میانکش مناسبی ایجاد کرده است (شکل ۳).

هیدروکسیل در طیف ظاهر شد. نقطه اوج (Peak) در طیف حدود ۱۰۰۰ تا ۱۷۰۰ نشان داد که گروه آمینی کایتوسان

شکل ۲ تصویر میکروسکوپ الکترونی نانوفیبر کایتوسان حاوی CtxB. تصویر نشان می دهد که نانوفیبر به خوبی شکل گرفته و گره های بسیار کمی در آن دیده می شود.

شکل ۳: (الف) CtxB فیبر کایتوسان بعد از الکتروریسی را نشان می دهد. شکل ب CtxB نانوفیبر کایتوسان حاوی آنتی زن CtxB است. تغییرات اندک در طیفی جاذبی بین ۱۰۰۰ تا ۱۷۰۰ که نشان دهنده میانکش مناسب بین گروه آمینی کایتوسان و گروه هیدروکسیل پروتئین است. شکل ج آنتی زن CtxB FTIR قبل از الکتروریسی است.

نانویی افزایش چشمگیری دارد (شکل ۴). سنجش تیتر تولید IgA بر علیه CtxB برای هر چهار گروه نانوفیبر، نانوکپسول، کتلر و غیر نانویی انجام گرفت که در نمونه های نانویی نسبت به گروه غیر نانویی تیتر بسیار بالاتر مشاهده شد (شکل ۵).

بررسی تیتر آنتی بادی
ارزیابی تولید IgG به روش ELISA انجام شد که نتایج آن در شکل ۴ آمده است. همان طور که شکل ۴ نشان می دهد تولید آنتی بادی IgG در گروه نانوکپسول و نانوفیبر نسبت به گروه غیر

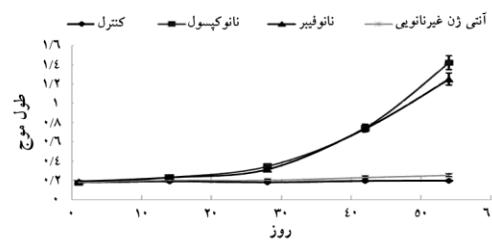
نتایج نشان دهنده افزایش قابل توجه تیتر آنتی بادی بعد از تجویز سوم

یک عامل برای تحويل و محافظت نیاز است. آنتی بادی IgA یکی از مهم‌ترین عامل محافظتی و اولین خط دفاعی در برابر عوامل بیماری‌زا در سطوح موکوسی است، برای ایجاد اینمی لازم است آنتی زن CtxB در معرض سیستم ایمنی قرار گیرد ولی این آنتی زن در عبور از معده تجزیه شده و قادر به ایجاد اینمی نیست. هر چند بعضی از مواد از جمله کایتوسان می‌توانند نقش محافظتی برای این آنتی زن در عبور از دستگاه گوارش و نیز آزادسازی تدریجی آن بازی نمایند [۲۳] به طوری که کایتوسان باعث محافظت آنتی زن در مقابل آنزیمهای پروتئولیک و لیزوزیم موکوس می‌شود [۲۴].

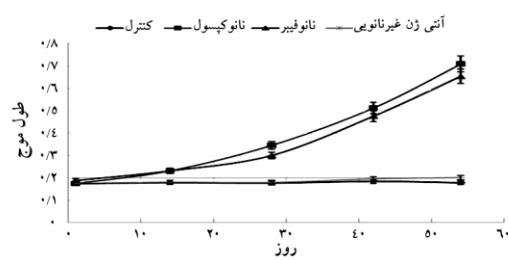
نتایج سنجش تیتر آنتی بادی نشان داد که نانویی کردن آنتی زن CtxB در روش خوراکی بسیار مناسب بوده است و می‌تواند برای تحويل این آنتی زن به روش خوراکی مفید باشد و اینمی زایی مناسبی را ایجاد نماید. نانوذرات با توجه به رهایش مناسب برای تحریک سیستم ایمنی و همچنین جلوگیری از اثر آنزیمهای گوراوشی روی آنتی زن مورد نظر، تحويل خوراکی آنتی زن را بسیار تسهیل می‌کند. سلول‌های M در اپتیلیال روده نانوذرات را گرفته و به پلاک‌های پی‌یر (Peyer's Patches) می‌رساند که پردازش شوند [۲۵-۲۷].

نانوذرات از چهار طریق می‌توانند از اپتیلیال روده عبور کند، البته اکثر نانوذرات فقط از دو یا سه مسیر از این چهار مسیر می‌توانند عبور کنند اما کایتوسان با توجه به اندازه و ساختار آن از همه مسیرها توانایی عبور دارد که این یک مزیت برای این پلیمر محسوب می‌شود، مهم‌ترین انتقال برای تحریک سیستم ایمنی، انتقال از طریق سلول‌های M است [۲۱].

جستجو در رابطه با تحويل آنتی زن CtxB با این روش نتیجه‌ای در بر نداشت. اما در بررسی مشابه‌ای برای آنتی زن Shigella flexneri (IpafD) استنشاقی با استفاده از نانوفیبر کایتوسان برای تحويل واکسن استفاده شده بود، به خوبی نشان دهنده کارآیی این روش در تحریک سیستم ایمنی است که موجب افزایش تیتر آنتی بادی می‌شود [۲۶].

شکل ۴ تیتر آنتی بادی IgG تولید شده علیه CtxB (سرم با رارت ۱/۲۰۰): نتایج نشان دهنده افزایش قابل توجه تیتر آنتی بادی بعد از تجویز سوم است.

شکل ۵ تیتر آنتی بادی IgA تولید شده علیه CtxB تیتر آنتی بادی بعد از تجویز سوم افزایش قابل توجهی را نشان می‌دهد.

تجزیه و تحلیل آماری

داده‌های حاصل از ELISA برای هر دو آنتی بادی IgG و IgA با آزمون ANOVA و همچنین LSD و مقدار p تجزیه و تحلیل شد که نتایج تجزیه و تحلیل نشان داد که گروه‌های نانویی با گروه کنترل با ضریب اطمینان بیش از ۹۰ درصد برای هر دو آنتی بادی متفاوت است. اما گروه غیر نانو تفاوتی را با گروه کنترل نشان نداد. همچنین مقایسه داده‌ها با ضریب اطمینان بیشتر از ۹۰ درصد نشان داد که گروه نانوکپسول با گروه نانوفیبر تفاوت معنی‌داری با هم ندارند.

بحث

روش‌های متعددی برای محافظت انسان در برابر آنتی زن CtxB پیشنهاد شده است که هر کدام دارای مزایا و معایبی است و در روش خوراکی به تنها یکی این آنتی زن توانایی ایجاد پاسخ اینمی قوی ندارد و برای ایجاد پاسخ اینمی مناسب به

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مرکز تحقیقات زیست‌شناسی دانشگاه جامع امام حسین(ع) به جهت فراهم آوردن امکانات مورد نیاز تشکر می‌گردد.

نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که برای ایجاد پاسخ ایمنی مناسب علیه آنتیژن CtxB، می‌توان از روش تحويل خوراکی نانو فیبر و نانوکپسول استفاده کرد. این روش برای ایجاد نانو واکسن علیه ویریو کلرا پیشنهاد می‌شود.

منابع

- [1] Mandal S, Mandal MD, Pal NK. Cholera: a great global concern. *Asian Pac J Trop Med* 2011; 4(7): 573-80.
- [2] Medinskii GM, Zaïdenov AM, Saiamov RM, Galtseva GV, Somova AG. [Clinical cases of food poisoning caused by NAG-vibrios]. *Zh Mikrobiol Epidemiol Immunobiol* 1976; (7): 131-4.
- [3] Corner BM, Cawley PF. Vibrio parahaemolyticus-food poisoning: case report. *N Z Med J* 1976; 83(559): 155-6.
- [4] Chinnapen DJ, Chinnapen H, Saslowsky D, Lencer WI. Rafting with cholera toxin: endocytosis and trafficking from plasma membrane to ER. *FEMS Microbiol Lett* 2007; 266(2): 129-37.
- [5] Todar K. *Vibrio cholerae and Asiatic Cholera*. Todar's Online Textbook of Bacteriology, 2002; Available at: <http://textbookofbacteriology.net/cholera.html>
- [6] Safa A, Nair GB, Kong RY. Evolution of new variants of *Vibrio cholerae* O1. *Trends Microbiol* 2010; 18(1): 46-54.
- [7] Sanchez J, Holmgren J. Cholera toxin - a foe & a friend. *Indian J Med Res* 2011; 133: 153-63.
- [8] Nair GB, Qadri F, Holmgren J, Svennerholm AM, Safa A, Bhuiyan NA, Ahmad QS, Faruque SM, Faruque AS, Takeda Y, Sack DA.
- [9] Kundu J, Mazumder R, Srivastava R, Srivastava BS. Intranasal immunization with recombinant toxin-coregulated pilus and cholera toxin B subunit protects rabbits against *Vibrio cholerae* O1 challenge. *FEMS Immunol Med Microbiol* 2009; 56(2): 179-84.
- [10] Harakuni T, Sugawa H, Komesu A, Tadano M, Arakawa T. Heteropentameric cholera toxin B subunit chimeric molecules genetically fused to a vaccine antigen induce systemic and mucosal immune responses: a potential new strategy to target recombinant vaccine antigens to mucosal immune systems. *Infect Immun* 2005; 73(9): 5654-65.
- [11] Lycke N. Targeted vaccine adjuvants based on modified cholera toxin. *Curr Mol Med* 2005; 5(6): 591-7.
- [12] Nazarian S, Gargari SL, Rasooli I, Hasannia S, Pirooznia N. A PLGA-encapsulated chimeric protein protects against adherence and toxicity of enterotoxigenic *Escherichia coli*. *Microbiol Res* 2014; 169(2-3): 205-12.
- [13] des Rieux A, Fievez V, Garinot M, Schneider YJ, Préat V. Nanoparticles as potential oral delivery systems of proteins and vaccines: a

- mechanistic approach. *J Control Release* 2006; 116(1): 1-27.
- [14] Hans ML, Lowman AM. Biodegradable nanoparticles for drug delivery and targeting. *Curr Opin Sci* 2002; 6(4): 319-27.
- [15] Hillaireau H, Couvreur P. Nanocarriers' entry into the cell: relevance to drug delivery. *Cell Mol Life Sci* 2009; 66(17): 2873-96.
- [16] Smith JM, Dornish M, Wood EJ. Involvement of protein kinase C in chitosan glutamate-mediated tight junction disruption. *Biomaterials* 2005; 26(16): 3269-76.
- [17] Roy K, Mao HQ, Huang SK, Leong KW. Oral gene delivery with chitosan--DNA nanoparticles generates immunologic protection in a murine model of peanut allergy. *Nat Med* 1999; 5(4): 387-91.
- [18] Sambrook J, Fritsch EF, Maniatis T. Molecular Cloning: A laboratory Manual. Second edition. New York: Cold Spring Harbor Laboratory Press 1999; Chapter: 7, p: 267-96.
- [19] Hamman JH, Enslin GM, Kotzé AF. Oral delivery of peptide drugs: barriers and developments. *BioDrugs* 2005; 19(3): 165-77.
- [20] Galindo-Rodriguez SA, Allemann E, Fessi H, Doelker E. Polymeric nanoparticles for oral delivery of drugs and vaccines: a critical evaluation of in vivo studies. *Crit Rev Ther Drug Carrier Syst* 2005; 22(5): 419-64.
- [21] des Rieux A, Fievez V, Garinot M, Schneider YJ, Préat V. Nanoparticles as potential oral delivery systems of proteins and vaccines: a mechanistic approach. *J Control Release* 2006; 116(1): 1-27.
- [22] Nazarian S, Arefpour MA, Bagheripour MJ, Olad G. Bioinformatical Study and Evaluation of Expression of Cholera Toxin Subunit B Optimized Gene as a Vaccine Candidate. *J Isfahan Med Sch* 2014; 32(279): 378-87.
- [23] Johansson EL, Bergquist C, Edebo A, Johansson C, Svenssonholm AM. Comparison of different routes of vaccination for eliciting antibody responses in the human stomach. *Vaccine* 2004; 22(8): 984-90.
- [24] Lisby G. Application of nucleic acid amplification in clinical microbiology. *Mol Biotechnol* 1999; 12(1): 75-99.
- [25] Marchlewicz BA, Finkelstein RA. Immunological differences among the cholera/coli family of enterotoxins. *Diagn Microbiol Infect Dis* 1983; 1(2): 129-38.
- [26] Jahantigh D, Saadati M, Fasihi Ramandi M, Mousavi M, Zand AM. Novel intranasal vaccine delivery system by chitosan nanofibrous membrane containing N-terminal region of IpaD antigen as a nasal Shigellosis vaccine, Studies in Guinea pigs. *J Drug Del Sci Tech* 2014; 24(1): 33-9.
- [27] Van Der Lubben IM, Konings FA, Borchard G, Verhoef JC. In vivo uptake of chitosan microparticles by murine Peyer's patches: visualization studies using confocal laser scanning microscopy and immunohistochemistry. *J Drug Target* 2001; 9(1): 39-4.